

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/101/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010328
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7915010328.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného Ing. E. E., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák., prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 21. februára 2017, odvolanie obžalovaného a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 19. 4.2016, sp.zn. 5 T/115/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Ing. E. E. a poškodeného Ing. Y. S..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Ing. E. E. uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 1.2.2015 v čase okolo 21.35 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. T. F. so zvláštnym evidenčným číslom V. Y. XXX, po ceste v smere od obce H. na mesto L., kde pri jazde nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu svojho vozidla a po prejení pravotočivej zákruty prešiel so svojim vozidlom do protismeru, kde sa čelne zrazil s protiúdcim osobným motorovým vozidlom zn. Š. I., ev.č. Y. XXX F., ktoré viedol vodič Y. S., kde v dôsledku tejto zrážky utrpel vodič Y. S. mnohopočetné poranenia dolných končatín, pomliaždenie srdca pľúc, kde následkom krvácania a šoku po úraze v NsP M. dňa 2.2.2015 v čase o 04.25 hod. zraneniam podľahol.

Za to bol odsúdený podľa § 149 ods.2, § 36 písm.j/, l/, § 38 ods.3 Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods.2, § 36 písm.j/, l/, § 38 ods.3 Tr.zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 6 a pol /šesť a pol/ roka.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému Ing. Y. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX, okr.Y. škodu vo výške 3.201,70 eur.

Podľa § 288 ods.2 Tr.por. poškodeného Ing. Y. S., nar. 12.9.1964 so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods.1 Tr.por. poškodeného U. A. T., a.s. F. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaný Ing. E. E. (ďalej len „obžalovaný“) prostredníctvom svojho obhajcu čo do výroku o treste, ako aj poškodený Ing. Y. S. (ďalej len „poškodený“) prostredníctvom svojho splnomocnenca čo do výroku o náhrade škody.

Obžalovaný odvolanie proti napadnutému rozsudku odôvodnil tým, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je pre neho veľmi prísny a samotné prejednanie trestnej veci pred súdom a hrozba výkonom trestu odňatia slobody by mohla byť pre obžalovaného dostatočná a za tohto stavu by bolo spravodlivé a zákonné uloženie podmienečného trestu odňatia slobody za súčasného uloženia vysokého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a prípadných obmedzení a povinností. Poukázal na to, že spáchanie skutku veľmi ľutuje a celá situácia ho trápi a negatívne sa to podpísalo na jeho zdraví. Upadol do ťažkej depresie a k jeho vyššiemu veku sa pridružili viaceré choroby.

Poškodený Ing. Y. S. v odvolaní sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade škody a žiadal, aby po zrušení prvostupňového rozhodnutia v tejto časti vo veci rozhodol sám tak, že zaviazá obžalovaného aj k náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- €.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por.; po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1, ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., preskúmal výrok o treste a náhrade škody napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrok predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného a poškodeného nie je dôvodné.

Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného krajský súd zistil, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o uložení druhu trestu a jeho výmery postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr.zák. s cieľom splniť účel trestov tak z pohľadu individuálnej, ako i generálnej prevencie. Prihliadol na závažnosť trestného činu pre spoločnosť, ktorý je určený najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou. Rovnako prihliadal aj na pomery páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd však sa nestotožňuje so záverom okresného súdu, pokiaľ vo výroku, ako aj v odôvodnení rozhodnutia konštatoval dve poľahčujúce okolnosti, t.j. okolnosť, že sa k spáchaniu priznal a tento oľutoval, a že doposiaľ viedol riadny život (§ 36 písm. j), l)). Takéto konštatovanie okresného súdu je v príkrom protiklade s vecne správnym a zákonným rozhodnutím o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody v následnej časti odôvodnenia napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Z obsahu spisového materiálu totiž nevyplývajú žiadne také preukázateľné relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodnili záver, že síce obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu, ale žeby bol svoj čin aj úprimne oľutoval, na čo poukázal aj poškodený v odvolacom konaní. Skutočnosť, že obžalovaný nevedol riadny život vyplýva v podstate zo zdôvodnenia rozhodnutia na čl. 5 napadnutého prvostupňového rozsudku, na ktorý aj krajský súd v plnom rozsahu poukazuje, tieto závery si osvojuje bez potreby jeho doplnenia.

Ide len o konštatáciu odvolacieho súdu vzhľadom k tomu, že vo veci nebolo podané odvolanie v neprospech obvineného v otázke viny a trestu.

Napokon je potrebné poukázať aj na výpovede tých svedkov (Y. V., T. M.), ktorí sledovali jazdu obžalovaného so svojím motorovým vozidlom pred haváriou a vo svojich výpovediach popisujú jazdu obžalovaného ako riskantnú, hrubo porušujúcu pravidlá cestnej premávky (č.l. 56-61).

O tom, že obžalovaný aj v minulosti opakovane porušoval aj závažnejším spôsobom pravidlá cestnej premávky svedčí aj výpis evidenčnej karty vodiča obžalovaného (č.l. 182-194). Z týchto priestupkových konaní vyplýva, že obžalovaný nerešpektoval najmä ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o povolenej rýchlosti motorových vozidiel, za čo mu opakovane boli uložené pokuty v rôznej výmere, ktoré však nepochybne minuli výchovného účinku, lebo obžalovaný aj kritického dňa premával svojím motorovým vozidlom nezodpovedne, jazde nevenoval dostatočnú pozornosť. Podľa znaleckého posudku (Ing. H. L.) obžalovaný mal možnosť zabrániť dopravnej nehode správnou technikou jazdy a reálnym vyhodnotením situácie v cestnej premávke. Naopak poškodený Ing. Y. S. ml. vzhľadom na vzniknutú situáciu nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode. Technickou príčinou dopravnej nehody

bola podľa znalca nesprávna technika jazdy obžalovaného, čo pramenilo v jazde v protismernom jazdnom pruhu a nesprávnom vyhodnotení vzniknutej situácie v cestnej doprave.

Krajský súd sa stotožňuje s výrokom o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 2 rokov s tým, že uloženie takéhoto druhu trestu a v tejto výmere vyžaduje účinná ochrana spoločnosti pred páchatelmi takýchto trestných činov (s tak závažnými následkami), ktorí flagrantne a sústavne porušujú pravidlá cestnej premávky, pričom takýmto ignorovaním povinností vodiča ohrozujú vo veľkej miere ostatných účastníkov cestnej premávky, ktorí jazdia v súlade so stanovenými pravidlami a ktorí nenesú žiadnu vinu na prípadných trvalých až tragických následkoch.

K odvolaniu obžalovaného je potrebné uviesť, že práve z pohľadu generálnej prevencie sa vyžaduje prísny postih páchatel'ov, ktorí sa dopúšťajú obdobných takýchto trestných činov a ktorí v minulosti sústavne hrubo porušili pravidlá cestnej premávky.

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nie je trestom prísny, ale spravodlivým, uloženým na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a preto krajský súd nezistil dôvod na uloženie prípadného podmienečného trestu odňatia slobody, hoci je zistiteľné, že ináč obžalovaný v minulosti nebol trestne stíhaný, ani odsúdený a z miesta bydliska, ako aj zamestnávateľom nie je hodnotený negatívne. Nebol však preukázaný negatívny dopad trestu na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby (§ 34 ods.3 Tr.zák.)

Ako to vyplýva z posledného odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd zaujal vcelku správne stanovisko aj k terajšiemu zdravotnému stavu obžalovaného (lekárska správa - MUDr. V. E. č.l. 260). Aj z tejto lekárskej správy vyplýva, že obžalovaný má t.č. pesimistické vízie so zvýšenou sebaľútosťou, pričom sa konštatujú v nej i ďalšie psychické problémy obžalovaného pred inkriminovaným dňom.

Zároveň okresný súd správne postupoval, pokiaľ obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 6 a 1 roka. Aj tento výrok je vecne správny v súlade so stavom veci a zákonom a má viesť k celkovej resocializácii obžalovaného v oblasti cestnej premávky.

Obžalovaného súd pre výkon trestu správne zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák.), takže ani v tomto smere nemožno okresnému súdu nič vytýkať.

Výrok napadnutého rozsudku týkajúci sa náhrady škody je vecne správny a zákonný a má oporu v doteraz vykonaných dôkazoch v priebehu trestného konania.

K odvolaniu poškodeného Ing. Y. S. st. prostredníctvom splnomocnenca je potrebné uviesť, že rozhodovacia činnosť súdu v tejto veci je nejednotná a vo veci existujú protichodné súdne rozhodnutia aj na najvyššej úrovni (Najvyšší súd SR), najmä vo vzťahu k plneniu poisťovne z povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel. Avšak na druhej strane treba súhlasiť s tvrdením okresného súdu, že ohľadne správneho a objektívneho vyčíslenia nemajetkovej ujmy by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, pretože dôkazy zabezpečené v doterajšom konaní nedávajú skutočný podklad pre rozhodnutie v tejto otázke, aj keď právnická literatúra i rozhodnutia, najmä českých súdov (právna úprava nám najbližšia) konštatuje istú voľnú úvahu súdu pri vyčíslení nemajetkovej ujmy.

Z týchto dôvodov preto krajský súd aj odvolanie poškodeného považuje za nedôvodné, nemajetková ujma napokon môže byť poškodeným uplatnená v civilnom konaní.

Z týchto dôvodov preto krajský súd nevyhovel odvolaniu obžalovaného ani poškodeného a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.